

Jugada mestra de l'Estat

«L'independentisme treu profit de la detenció de Puigdemont i l'Estat esborra de cop els guanys reputacionals derivats de la taula de negociació»

L'obsessió de l'Estat espanyol per la revenja i l'escarment l'han dut a una relliscada important que afebleix la seva posició internacional i enforteix l'independentisme quan més ho necessitava. Repassem breument qui perd i qui guanya amb l'afer de la detenció del president Puigdemont a l'Alguer.

Perd clarament l'Estat espanyol. Perd en reputació internacional tot el que havia guanyat amb la posada em marxa de la taula de negociació. Pedro Sánchez s'havia presentat a Europa amb el trumfo d'obrir la porta a una resolució negociada del conflicte amb Catalunya, quelcom reclamat de manera clara per les institucions europees.

La comunitat internacional, però, no arriba a percebre els matisos de la política espanyola, i no entren en el detall de si la cúpula judicial cooptada per la dreta i la ultradreta fa servir el conflicte per minar la posició de Pedro Sánchez. A l'exterior només observen amb astorament que l'Estat espanyol, que es vantava d'haver reconduït el problema cap a l'àmbit de la política i la negociació amb els indults i la taula de diàleg, ara intenta saltar-se la Justícia europea amb una martingala per detenir i extraditar Puigdemont. L'Estat rebenta el procés negociador que exhibia tot cofoi per Europa. La credibilitat espanyola, pel terra.

Guanya la visibilitat de la causa de la independència. L'interès dels mitjans internacionals pel conflicte entre Catalunya i Espanya s'ha reactivat de manera sorprenent. Diaris, ràdios i TVs d'Amèrica del Nord, de l'Amèrica Llatina, d'Àsia, d'Àfrica, d'Oceania han tornat a dedicar-hi espais d'informació i anàlisi, com no ho feien des dels fets d'octubre de 2017. Quan el tema havia pràcticament desaparegut, la jugada mestra de l'Estat espanyol l'ha reactivat de manera intensa.

Guanya l'espai polític de Junts i el mateix Carles Puigdemont. La detenció de l'ex-president ha estat la injecció d'adrenalina que necessitaven. Amb les inscripcions als Consell de la República estancades, les eleccions postergades, el lideratge de Jordi Sánchez qüestionat internament i l'actualitat política catalana centrada en la taula de negociació, l'afer de l'Alguer ha tornat Puigdemont al primer pla i ha cohesionat els juntaires al seu voltant.

Guanya el president Pere Aragonès, que va reaccionar amb rapidesa convocant un consell executiu extraordinari i desplaçant-se a l'Alguer a donar el seu suport directe i explícit al president Puigdemont. Aragonès aconsegueix recosir la coalició de govern amb una acció simbòlica sense cost, reafirma el seu lideratge i apaivaga les crítiques del sector més radical de l'independentisme.

Guanya la posició de Catalunya a la taula de negociació. Aragonès ha reafirmat l'aposta per la resolució política del conflicte en el moment que l'altra part comet la deslleialtat d'activar una ordre de detenció a un dels líders de l'altra part, enganyant la Justícia europea. L'independentisme ha consolidat la seva posició i l'Estat l'ha afeblida. Quan Espanya va decidir transformar la Justícia en un Leviatan destinat a aixafar l'independentisme, no va advertir que, un cop desfermat, el monstre podia tornar-se en contra seva. Ara que en pateix les conseqüències, ja és massa tard.